

Бердянський державний педагогічний університет
Кафедра соціальної роботи та інклюзивної освіти

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Завідувач кафедри

Катерина ПЕТРОВСЬКА

“29” серпня 2023 року

ОК 3

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
підготовки здобувачів II рівня вищої освіти

ПОСТВОЄННА СОЦІАЛЬНА ПІДТРИМКА ТА АДВОКАЦІЯ

(назва навчальної дисципліни)

Спеціальність: 231 Соціальна робота

(шифр і назва спеціальності)

Освітньо-професійна програма: Поствоєнна соціально-психологічна реабілітація

(назва освітньої програми)

Факультет дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

(назва факультету)

Бердянськ, 2023 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Поствоєнна соціальна підтримка та адвокація» для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 231 Соціальна робота

(код і назва спеціальності)

Освітньо-професійної програми «Поствоєнна соціально-психологічна реабілітація»

Розробник: Попова Анастасія Сергіївна, доцент кафедри соціальної роботи та інклюзивної освіти, кандидат педагогічних наук, доцент.

Робочу програму погоджено проектною групою освітньо-професійної програми «Поствоєнна соціально-психологічна реабілітація» та затверджено на засіданні кафедри соціальної роботи та інклюзивної освіти.

від “29” серпня 2023 року (протокол № 1)

Завідувачка кафедри
соціальної роботи та інклюзивної освіти

(підпис)

(Катерина ПЕТРОВСЬКА)

(прізвище та ініціали)

Гарант освітньо-професійної програми
«Поствоєнна соціально-психологічна
реабілітація»

(підпис)

(Анастасія ПОПОВА)

(прізвище та ініціали)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань <u>23 Соціальна робота</u> (шифр і назва)	Обов'язкова / за вибором	
	Спеціальність <u>231 Соціальна робота</u> (шифр і назва)		
Модулів – 1	Освітньо-професійна програма «Поствоєнна соціально-психологічна реабілітація»	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 6		-	1-й
Загальна кількість годин – 90		Семестр	
Мова навчання: українська		-	1-й
		Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних самостійної роботи здобувача	Освітній ступінь: <u>магістр</u>	-	6
		Практичні, семінарські	
		-	4
		Лабораторні	
		Самостійна робота	
		-	80
		Індивідуальні завдання: 10,5	
Вид контролю: залік			

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

Для заочної форми навчання – 10/80 (10%/90%)

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни «Поствоєнна соціальна підтримка та адвокація» є сприяти розвитку професійної компетентності фахівців з поствоєнної соціально-психологічної реабілітації шляхом засвоєння теоретичних і практичних знань щодо особливостей соціальної підтримки та адвокації осіб, груп, громад, які постраждали від війни.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни є:

- сформувані знання щодо архітектури поствоєнної соціальної підтримки;
- ознайоми здобувачів вищої освіти з особливостями соціальної підтримки та адвокації осіб, груп, громад, які постраждали від війни в контексті соціальної політики та політики соціального захисту;
- сформувані у здобувачів вищої освіти навички розробки та впровадження адвокаційних кампаній для соціальної підтримки осіб, груп, громад, які постраждали від війни.

Основні результати навчання і компетентності згідно з вимогами освітньо-професійної програми:

Програмні компетентності	Результати навчання
<p>ІК. Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі соціальної роботи або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.</p> <p>ЗК-2. Здатність розробляти і управляти проектами.</p> <p>ЗК-5. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.</p> <p>ЗК-7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.</p> <p>ЗК-8. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).</p> <p>ЗК-10. Здатність працювати в команді.</p> <p>ЗК-11. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності</p> <p>ЗК-12. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів)</p> <p>СК-1. Здатність до розуміння та використання сучасних теорій, методологій і методів соціальних та інших наук, у тому числі методи математичної статистики та кількісні соціологічні методи, стосовно завдань фундаментальних і прикладних досліджень у галузі соціальної роботи.</p> <p>СК-2. Здатність до виявлення соціально значимих проблем і факторів досягнення соціального та психологічного благополуччя різних груп населення.</p>	<p>ПРН-5. Збирати та здійснювати кількісний і якісний аналіз емпіричних даних.</p> <p>ПРН-7. Застосовувати загальне та спеціалізоване програмне забезпечення для вирішення професійних задач та здійснення наукового дослідження.</p> <p>ПРН-10. Аналізувати соціальний та індивідуальний контекст проблем особи, сім'ї, соціальної групи, громади, формулювати мету і завдання соціальної роботи та соціально-психологічної реабілітації, планувати втручання в складних і непередбачуваних обставинах відповідно до цінностей соціальної роботи.</p> <p>ПРН-11. Організувати спільну діяльність фахівців різних галузей і непрофесіоналів, здійснювати їх підготовку до виконання завдань соціальної роботи, ініціювати командоутворення та координувати командну роботу.</p> <p>ПРН-12. Оцінювати соціальні наслідки політики у сфері прав людини, соціальної інклюзії та сталого розвитку суспільства, розробляти рекомендації стосовно удосконалення нормативно-правового забезпечення соціальної роботи.</p> <p>ПРН-13. Демонструвати ініціативу, самостійність, оригінальність, генерувати нові ідеї для розв'язання завдань професійної діяльності.</p>

СК-3. Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати та моделювати соціальні ситуації.

СК-5. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (експертами з інших галузей/видів економічної діяльності), налагоджувати взаємодію державних, громадських і комерційних організацій на підґрунті соціального партнерства.

СК-6. Здатність до оцінки процесу і результату професійної діяльності та якості соціальних послуг.

СК-11. Здатність виявляти професійну ідентичність та діяти згідно з цінностями соціальної роботи.

СК-12. Здатність до критичного оцінювання соціальних наслідків політики у сфері прав людини, соціальної інклюзії та сталого розвитку суспільства.

СК-14. Здатність до ефективного менеджменту організації у сфері соціальної роботи.

СК-15. Здатність до розроблення, апробації та втілення соціальних проектів і технологій соціально-психологічної реабілітації різних категорій осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни.

СК-23. Здатність розробляти та впроваджувати адвокаційні кампанії задля захисту прав та інтересів різних категорій осіб, соціальних груп і громад, що постраждали від війни.

ПРН-14. Визначати методологію прикладного наукового дослідження та застосовувати методи кількісного та якісного аналізу результатів, у тому числі методи математичної статистики.

ПРН-17. Самостійно будувати та підтримувати цілеспрямовані, професійні взаємини з широким колом людей, представниками різних спільнот і організацій, аргументувати, переконувати, вести конструктивні переговори, результативні бесіди, дискусії, толерантно ставитися до альтернативних думок.

ПРН-19. Розробляти, апробувати та втілювати соціальні проекти і технології.

ПРН-23. Розробляти просвітницькі матеріали та освітні програми з соціально-психологічної реабілітації для різних категорій осіб, груп та громад, а також впроваджувати їх, отримувати зворотній зв'язок, оцінювати якість.

ПРН-28. Розробляти та впроваджувати адвокаційні кампанії задля захисту прав та інтересів різних категорій осіб, соціальних груп і громад, що постраждали від війни.

3. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Соціальна політика та соціальний захист осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни.

Категоризація та класифікація осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни. Інституційна рамка державної підтримки осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни. Основні засади державної політики щодо підтримки осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни. Законодавча та нормативно-правова база, що визначає основні засади соціального захисту осіб, груп та громад, які постраждали від війни. Напрями соціального захисту та заходи державної підтримки щодо осіб, соціальних груп, які постраждали від війни. Соціальна політика та соціальний захист осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни : інструменти та механізми міжнародних організацій.

Тема 2. Архітектура повоєнної та поствоєнної підтримки осіб, соціальних груп, громад, які постраждали від війни.

Архітектура поствоєнної підтримки осіб, груп та громад, які постраждали від війни. Архітектура поствоєнної підтримки військовослужбовців/демобілізованих у цивільне життя. Система інтеграції Захисників та Захисниць України після демобілізації в цивільне життя. Напрями та інструменти суспільної підтримки осіб, груп, громад, які постраждали від війни. Аналіз типових проблем та потреб осіб, соціальних груп, громад, які постраждали від війни. Алгоритм визначення проблем та надання підтримки. Оцінка потреб об'єднаної територіальної громади у соціальних послугах. Методика оцінки потреб особи/сім'ї у наданні соціальних послуг. Пріоритети у наданні соціальної підтримки. SWOT-аналіз спроможності держави забезпечити вирішення проблем та задовольнити потреби населення. SWOT-аналіз спроможності громад надавати соціальну підтримку особам, групам осіб, які постраждали від війни. Особливості реінтеграції військових у цивільне життя: досвід зарубіжних країн. Захист внутрішньо-переміщених осіб: досвід зарубіжних країн.

Тема 3. Теоретико-правові засади адвокації.

Актуальність адвокації в системі пост воєнної соціально-психологічної реабілітації. Сутність поняття «адвокація», її функції та принципи. Особливості адвокації: види, типи та стратегії адвокації. Відмінність адвокації та лобювання. Роль адвокації у демократичних перетвореннях. Роль соціального працівника у системі соціальної адвокації. Загальний огляд законодавчої та нормативно-правової бази адвокації. Державний стандарт соціальної послуги представництва інтересів. Основні заходи, що становлять зміст соціальної послуги представництва інтересів. Гілки та рівні влади в Україні. Процес прийняття рішень на державному рівні. Процес прийняття рішень на регіональному рівні. Процес прийняття рішень на місцевому рівні. Успішні практики адвокаційних кампаній у різних сферах в Україні та закордоном.

Тема 4. Адвокаційна діяльність як процес.

Адвокаційна кампанія: сутність та рівні. Учасники процесу соціальної адвокації: об'єкти та суб'єкти адвокаційної кампанії. Чек-лист адвокаційної кампанії. Етапи кампанії «адвокасі». Інструмент «Дерево причин і наслідків» та метод «Але чому» у системі формулювання проблем адвокаційної кампанії. Технологія постановки цілей SMART.

Етапи та методи визначення проблем для адвокаційних кампаній в соціальній роботі. Технологія визначення причин і наслідків проблеми для адвокаційної кампанії. Особливості формулювання мети і завдань кампанії адвокату. Ідентифікація стейкхолдерів і мішеней. Типи мішеней в соціальній адвокації. Комунікація з громадою, мішенями та стейкхолдерами. Складання плану адвокаційної кампанії та її реалізація. Аналіз ризиків. Ресурси адвокаційної кампанії. Побудова коаліції та взаємодія з партнерами в адвокаційній кампанії. Опис логіко-структурної матриці адвокаційної кампанії. Правила проведення переговорів з мішенями адвокаційної кампанії. Способи нейтралізації/переконання опонентів адвокаційної кампанії. Підготовка та передача ключового повідомлення.

Тема 5. Інструменти та методи адвокації.

Юридичні методи (Звернення громадян, інформаційні запити, депутатські запити, судові позови, петиції, листи до різних установ, громадська експертиза, доручення виборців). Громадська дипломатія (особисті зустрічі з посадовцями (мішенями), проведення переговорів, консультації, участь у засіданнях, які проводять органи влади (депутатські комісії, тощо), круглі столи, громадські ради, експертні ради, залучення відомих людей). Акції прямої дії (Мітинги, форуми, пікетування, збір підписів, опитування, розповсюдження друківаних матеріалів, страйки, марші, бойкоти, блокування, флешмоби, перформанси, концерти, тематичні виставки, наметові табори, голодування). Методи, передбачені Законом про місцеве самоврядування (громадські обговорення, громадські слухання, збори громадян за місцем проживання, місцева ініціатива, органи самоорганізації населення). Робота зі ЗМІ (Прес-конференції, брифінги, розсилання прес-анонсів та прес-релізів, поширення інформації в соцмережах, відкриті листи в засоби масової інформації, інтерв'ю, аналітичні матеріали. Онлайн інструменти). Інформаційний супровід адвокаційної кампанії. Медіа-адвокація: сутність, основна мета та завдання. Типи медіа-кампаній та основні елементи її стратегічного планування. Медіа-адвокація онлайн. Медіа-кампанії та інтернет.

Тема 6. Оцінка та моніторинг соціальної підтримки та адвокації.

Моніторинг та оцінювання ефективності соціальної підтримки: основні складові. Планування моніторингу і оцінювання ефективності соціальної підтримки. Моніторинг та оцінювання ефективності адвокаційних кампаній: основні складові. адвокації. Планування моніторингу і оцінювання ефективності адвокаційних кампаній. Інструменти для попереднього, проміжного та фінального оцінювання та планування. Роль та місце громади у соціальній підтримці та адвокації осіб, груп, які постраждали від війни. Вектори розвитку громад та формування активного громадянства.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усьог о	у тому числі					усьог о	у тому числі				
л		п	лаб	інд	с.р.	л		п	лаб	інд	С.р	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Модуль 1												
Тема 1. Соціальна політика та соціальний захист осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни												
1.1.-1.2. Підтримка осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни: категоризація, класифікація та інституційна рамка державної підтримки							15	2	-			2
Разом за темою 1							15	2	-			13
Тема 2. Архітектура повоевної та поствоевної підтримки осіб, соціальних груп, громад, які постраждали від війни												
2.1.– 2.2. Архітектура поствоевної підтримки для осіб, груп та громад, які постраждали від війни: визначення проблем, потреб та методика оцінки							15	2	2			11
Разом за темою 2							15	2	2			11
Тема 3. Теоретико-правові засади адвокації												
3.1.-3.2. Теоретичні засади адвокаційної діяльності у соціальній роботі							15	-	-			15
Разом за темою 3							15	-	-			15
Тема 4. Адвокаційна діяльність як процес												
4.1.-4.2. Соціальна адвокація: сутність, учасники та етапи кампанії							15	2	-			13
Разом за темою 4							15	2	-			13
Тема 5. Інструменти та методи адвокації												
5.1.-5.2. Інструменти та методи впливу в процесі реалізації адвокаційної кампанії							15	-	2			13
Разом за темою 5							15	-	2			13
Тема 6. Оцінка та моніторинг соціальної підтримки та адвокації												
6.1.-6.2. Розвиток громад та активного громадянства на основі оцінки та моніторингу							15	-	-			15
Разом за темою 6							15	-	-			15

Усього годин						90	6	4	-	-	80
---------------------	--	--	--	--	--	-----------	----------	----------	----------	----------	-----------

5. Теми лекцій

№ з/п	Назви теми	Кількість годин	
		денна форма	заочна форма
1	2		
1.	<i>Соціальна політика та соціальний захист осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни</i>		2
1.1.-1 .2.	Підтримка осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни: категоризація, класифікація та інституційна рамка державної підтримки 1. Категоризація та класифікація осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни. 2. Інституційна рамка державної підтримки осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни. 3. Основні засади державної політики щодо підтримки осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни.		2
2.	<i>Архітектура повоєнної та поствоєнної підтримки осіб, соціальних груп, громад, які постраждали від війни</i>		2
2.1.-2 .2.	Архітектура поствоєнної підтримки для осіб, груп та громад, які постраждали від війни: визначення проблем, потреб та методика оцінки 1. Архітектура поствоєнної підтримки осіб, груп та громад, які постраждали від війни. 2. Аналіз типових проблем та потреб осіб, соціальних груп, громад, які постраждали від війни. 3. Алгоритм визначення проблем та надання підтримки. 4. Оцінка потреб об'єднаної територіальної громади у соціальних послугах. 5. Методика оцінки потреб особи/сім'ї у наданні соціальних послуг. Пріоритети у наданні соціальної підтримки.		2
4.	<i>Адвокаційна діяльність як процес</i>		2
4.1.-4 .2.	Соціальна адвокація: сутність, учасники та етапи кампанії 1. Адвокаційна кампанія: сутність та рівні. 2. Учасники процесу соціальної адвокації: об'єкти та суб'єкти адвокаційної кампанії. 3. Етапи кампанії «адвокасі». 4. Ідентифікація стейкхолдерів і мішеней. 5. Складання плану адвокаційної кампанії та її реалізація.		2
Усього			6

6. Теми семінарських занять

№ з/п	Назви теми	Кількість годин	
		денна форма	заочна форма
1	2		
1.	<i>Архітектура повоєнної та поствоєнної підтримки осіб, соціальних груп, громад, які постраждали від війни</i>		2
2.1.-2 .2.	Аналіз проблем і потреб осіб, соціальних груп, які постраждали від війни		2

	<p>1. Напрями соціального захисту та заходи державної підтримки щодо осіб, соціальних груп, які постраждали від війни (обрати конкретну категорію та проаналізувати напрями соціального захисту та заходи державної підтримки).</p> <p>2. Загальна оцінка проблем та потреб осіб, соціальних груп, які постраждали від війни (обрати одну з перелічених категорій або взяти свою, можна додатково конкретизувати):</p> <ul style="list-style-type: none"> - військовослужбовці/демобілізовані; - сім'ї військовослужбовців/демобілізованих; - сім'ї і діти, які постраждали від війни; - особи і соціальні групи, які постраждали від війни. 		
5.	<i>Інструменти та методи адвокації</i>		2
5.1.-5 .2.	<p>Інструменти та методи впливу в процесі реалізації адвокаційної кампанії</p> <p>1. Характеристика юридичних методів (Звернення громадян, інформаційні запити, депутатські запити, судові позови, петиції, листи до різних установ, громадська експертиза, доручення виборців).</p> <p>2. Характеристика інструментів громадської дипломатії (особисті зустрічі з посадовцями (мішенями), проведення переговорів, консультації, участь у засіданнях, які проводять органи влади (депутатські комісії, тощо), круглі столи, громадські ради, експертні ради, залучення відомих людей).</p> <p>3. Характеристика акцій прямої дії (Мітинги, форуми, пікетування, збір підписів, опитування, розповсюдження друкованих матеріалів, страйки, марші, бойкоти, блокування, флешмоби, перформанси, концерти, тематичні виставки, наметові табори, голодування).</p> <p>4. Аналіз застосування методів, передбачених Законом про місцеве самоврядування (громадські обговорення, громадські слухання, збори громадян за місцем проживання, місцева ініціатива, органи самоорганізації населення).</p> <p>5. Особливості роботи зі ЗМІ (Прес-конференції, брифінги, розсилання прес-анонсів та прес-релізів, поширення інформації в соцмережах, відкриті листи в засоби масової інформації, інтерв'ю, аналітичні матеріали. Онлайн інструменти).</p>		2
Усього			4

7. Самостійна робота

№ з/п	Назви теми	Кількість годин	
		денна форма	заочна форма
1	2		
1	<p>Соціальна політика та соціальний захист постраждалих від війни в контексті національного законодавства та діяльності міжнародних організацій</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Законодавча та нормативно-правова база, що визначає основні засади соціального захисту осіб, груп та громад, які постраждали від війни. 2. Соціальна політика та соціальний захист осіб, соціальних груп та громад, які постраждали від війни : інструменти та механізми міжнародних організацій. 		13
2.	<p>Практики соціальної підтримки постраждалих від війни: досвід України та зарубіжних країн</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. SWOT-аналіз спроможності держави забезпечити вирішення проблем та задовольнити потреби населення. 2. SWOT-аналіз спроможності громад надавати соціальну підтримку особам, групам осіб, які постраждали від війни. 3. Особливості реінтеграції військових у цивільне життя: досвід зарубіжних країн. 4. Захист внутрішньо-переміщених осіб: досвід зарубіжних країн. 5. Система інтеграції Захисників та Захисниць України після демобілізації в цивільне життя. 		11
3.	<p>Адвокаційні кейси: від ідеї до дії</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Актуальність адвокації в системі пост воєнної соціально-психологічної реабілітації. 2. Сутність поняття «адвокація», її функції та принципи. 3. Особливості адвокації: види, типи та стратегії адвокації. Відмінність адвокації та лобювання. 4. Роль адвокації у демократичних перетвореннях. 5. Роль соціального працівника у системі соціальної адвокації. 6. Загальний огляд законодавчої та нормативно-правової бази адвокації. 7. Державний стандарт соціальної послуги представництва інтересів. 8. Основні заходи, що становлять зміст соціальної послуги представництва інтересів. 9. Гілки та рівні влади в Україні. 10. Процес прийняття рішень на державному рівні. 11. Процес прийняття рішень на регіональному рівні. 12. Процес прийняття рішень на місцевому рівні. 13. Успішні практики адвокаційних кампаній у різних сферах в Україні та закордоном. 		15
4.	<p>Особливості переговорного процесу в адвокаційній кампанії</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Правила проведення переговорів з мішенями адвокаційної кампанії. 		13

	2. Способи нейтралізації/переконання опонентів адвокаційної кампанії. 3. Підготовка та передача ключового повідомлення.		
5.	Методика використання та застосування методів та інструментів адвокації. 1. Правила організації та основні складові методів та інструментів адвокаційної кампанії.		13
6.	Розвиток громад та активного громадянства на основі оцінки та моніторингу 1. Моніторинг та оцінювання ефективності соціальної підтримки: основні складові. 2. Планування моніторингу і оцінювання ефективності соціальної підтримки. 3. Моніторинг та оцінювання ефективності адвокаційних кампаній: основні складові. адвокації. 4. Планування моніторингу і оцінювання ефективності адвокаційних кампаній. 5. Інструменти для попереднього, проміжного та фінального оцінювання та планування. 6. Роль та місце громади у соціальній підтримці та адвокації осіб, груп, які постраждали від війни. 7. Вектори розвитку громад та формування активного громадянства.		15
Усього			80

8. Індивідуальні завдання

1. Провести опитування серед цільової аудиторії та визначити ефективність дієвих та неефективних заходів держави, законодавчого та нормативно-правового регулювання щодо підтримки осіб, соціальних груп або громад, що постраждали від війни.
2. Здійснити SWOT-аналіз конкретної цільової групи або конкретної громади (на вибір) у наданні соціальної підтримки та запропонувати рекомендації щодо поліпшення ситуації. Роботу представити у вигляді презентації.
3. Підготувати банк успішних практик соціальних адвокацій та занести данні в таблицю (до 5 успішних практик) та розробити презентацію про успішний кейс адвокаційної кампанії. Схематично зобразити процес прийняття рішень на місцевому рівні, регіональному та державному рівні (кожен рівень окремо схематично зобразити, бажано використовувати інструмент mindup).

Назва адвокаційної кампанії	Організація, яка була задіяна	Цільова група адвокації	Опис адвокаційної кампанії	Посилання на сайт з інформацією

4. Сформулювати проблему для адвокаційної кампанії у галузі соціальної роботи та сформулювати причини та наслідки проблеми за допомогою інструмента «Дерево причин і наслідків». Визначити першопричину Вашої проблеми за допомогою методу «Але чому?». На основі «Дерева причин і наслідків» сформулювати мету і

завдання адвокаційної кампанії з урахуванням технології постановки цілей SMART. Заповнити логіко-структурну матрицю адвокаційної кампанії проблеми, яку ви вирішуєте (приклад логіко-структурної матриці у посібнику «Адвокація для молодіжних рад», с. 35).

5. Підібрати методи та інструменти для реалізації адвокаційної кампанії проблеми, яку Вам необхідно вирішити. Обрати будь-які 2 методи або інструменти соціальної адвокації та представити їх у вигляді презентації (назва – характеристика – правила проведення/організації).
6. Провести опитування серед місцевих жителів щодо якості та ефективності соціальної підтримки та адвокації на різних рівнях (муніципальному, регіональному, державному). На основі результатів опитування розробити план покращення якості та ефективності соціальної підтримки та адвокації на різних рівнях, а також встановити механізми контролю за його реалізацією.

9. Методи навчання

Словесні (пояснення, розповідь, лекція, семінари бесіда (вступна, бесіда-повторення); наочні (ілюстрування за допомогою електронного опорного конспекту); практичні: (вправи, моделювання життєвих ситуацій, інтерв'ю, проектування); методи стимулювання навчальної діяльності (метод навчальної дискусії, метод опори на життєвий досвід здобувачів, створення ситуацій пізнавальної новизни); методи контролю і самоконтролю (метод усного контролю, метод письмового контролю, метод тестового контролю).

10. Засоби оцінювання

Усне індивідуальне та фронтальне опитування, співбесіда, аналітичні звіти, презентації результатів виконаних завдань та досліджень тощо.

11. Розподіл балів, які отримують здобувачі ВО

Поточне тестування та самостійна робота						Середнє арифметичне за поточну роботу (максимально 50 балів)	Екзамен	Сума
Тема 1		Тема 2		Тема 3				
1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	3.2			
25		25		25				
Тема 4		Тема 5		Тема 6				
4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2			
25		25		25				

Система нарахування рейтингових балів (поточний контроль¹)

№	Вид робіт за темами	Бали рейтингу (денна форма)	Бали рейтингу (заочна форма)
	Тема 1.		
1.1.	Відповідь на семінарському занятті		-

¹ Детальний розподіл балів та критерії оцінювання до кожного виду робіт представлені у «Системі оцінювання» та розміщені на електронній платформі підтримки навчання Moodle БДПУ

1.2.	Виконання самостійної роботи до теми 1: - Підготовка додаткових питань та опитування за ними;		0 – 10
1.3.	Виконання ІНДЗ до теми 1 -		0 – 15
Максимум за тему 1			25 балів
Тема 2			
2.1.	Відповідь на семінарському занятті		0 - 5
2.2.	Виконання самостійної роботи до теми 2: - Підготовка додаткових питань та опитування за ними.		0 – 5
2.3.	Виконання ІНДЗ до теми 2		0 – 15
Максимум за тему 2			25 балів
Тема 3			
3.1.	Відповідь на семінарському занятті		-
3.2.	Виконання самостійної роботи до теми 3: - Підготовка додаткових питань та опитування за ними.		0 – 10
3.3.	Виконання ІНДЗ до теми 3		0 – 15
Максимум за тему 3			
Тема 4			
4.1.	Відповідь на семінарському занятті		-
4.2.	Виконання самостійної роботи до теми 4: ● Підготовка додаткових питань та опитування за ними.		0 – 10
4.3.	Виконання ІНДЗ до теми 4		0 – 15
Максимум за тему 4			25 балів
Тема 5			
5.1.	Відповідь на семінарському		0 – 5
5.2.	Виконання самостійної роботи до теми 5: ● Підготовка додаткових питань та опитування за ними.		0 – 5
5.3.	Виконання ІНДЗ до теми 5		0 – 15
Максимум за тему 5			25 балів
Тема 6			
6.1.	Відповідь на семінарському занятті		-
6.2.	Виконання самостійної роботи до теми 6: - Підготовка додаткових питань та опитування за ними.		0 – 10
6.3.	Виконання ІНДЗ до теми 6		0 – 15
Максимум за тему 6			25 балів

Підсумковий контроль

За підсумками навчання за один семестр здобувач вищої освіти може отримати 100 балів (50 балів² – поточне оцінювання + 50 балів – контрольне оцінювання (залік).

Підсумкова кількість балів визначається за формулою:

² Мінімальний допуск до заліку здобувача можливий за умови набрання ним 35 балів за виконані роботи протягом семестру.

$$m = \frac{3K_1 + 3K_2 + 3K_3 + 3K_4}{n} + 50 = 100$$

де m – кількість набраних балів за вивчений курс;
 n – кількість залікових кредитів;
 50 балів – екзамен або залік.

Загальна кількість балів за вивчений курс обчислюється таким чином: підраховується кількість балів, набраних під час поточного контролю за всіма заліковими кредитами, та ділиться на загальну кількість кредитів (визначається середній арифметичний бал). Потім до отриманого показника додаються бали, набрані під час екзамену.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	
90-100	A
78-89	B
65-77	C
58-64	D
50-57	E
35-49	FX
1-34	F

12. Методичне забезпечення

1. Навчально-методичний комплекс з дисципліни «Поствоєнна соціальна підтримка та адвокація» для здобувачів вищої освіти денної та заочної форм навчання.
2. Навчальні мультимедійні презентації.

13. Рекомендована література

Базова:

1. Адвокаційна діяльність та її особливості роботи з парламентом. Лабораторія законодавчих ініціатив, 2017. К. 44 с.
2. Адвокаційна діяльність та некомерційне лобювання в Україні: посібник / Прокопенко О.В. Київ: 2017. 82 с.
3. Довідники «Допомога постраждалим внаслідок війни від держави» та «Допомога внутрішньо переміщеним особам від міжнародних і недержавних організацій» | Національна Асамблея людей з інвалідністю України. *Національна Асамблея людей з інвалідністю України*. URL: <https://naiu.org.ua/dovidnyky-dopomoga-postrazhdalym-vnaslidok-vijny-vid-derzhavy/> (
4. Карта дій: шлях до сталого розвитку громад. Навч. посібник. Громадський простір. 2021. 132 с.
5. Кобзін Д., Левкіна Г., Луцьова О., Черноусов А., Щербань С. Методичний посібник з оцінювання потреб ВПО у громадах Харків, Харківський інститут соціальних досліджень (ХІСД).2020. 246 с.
6. Кучереносов В., Чернявська Л., Гончарук Т., Дурнева Т., Посібник з адвокації для жіночого руху в Україні. К. 2019. 100 с.

7. Менеджмент соціальних послуг в умовах війни: навч посібник. Укладачі: О. Волгіна, О.Іванова. Київ, 2022. 66 с.
<https://www.undp.org/uk/ukraine/publications/materialy-trenihu-menedzhment-sotsialnykh-posluh-v-umovakh-viyny>
8. Повоєнна макроекономічна архітектура для України. *Home | CEPR*. URL: https://cepr.org/system/files?file=2023-07/RapidResponse3_Ukr.pdf
9. Рівень задоволення учасників бойових дій у зоні АТО/ООС системою охорони здоров'я в Україні, соціально-аналітичний консультаційний центр, 2022 р. [Availability of and `АТО/JFO Ex-combatants Satisfaction with Medical care in Ukraine, Socioanalytical Consulting Centre, 2022]
https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/2023-09/veteransreintegrationreport_-_ukr_-_2023-09-13_upd.pdf
10. Спільно до нових послуг. Керівництво із впровадження інтегрованих соціальних послуг для сімей з дітьми в громадах. Частина 2. Ведення випадку та міжвідомча взаємодія. Збірка додатків / Дацаківська О.Ю., Стельмах С.С., Максименко К.М. Київ, 2021. 96 с. https://www.unicef.org/ukraine/media/12721/file/Spilno_dodatok_2.pdf

Допоміжна:

1. Адвокація для молодіжних рад: посібник. За ред. В. Усик. К. 2021. 40 с.
2. Воробей В. Місцевий економічний розвиток у територіальних громадах: корисні поради та кращі практики. Навч.посібник/ За ред. Б. Колічавий. 2019. 167 с.
3. Громадська участь: підготовка аналітики, адвокація та втілення змін / П. Казмеркевич, О. Коваленко, О. Гвоздік, І. Тітаренко. Київ, ФОРМ Ямчинський О.В., 2019. 64 с.
4. Керрінгтон Дж. Г. Огляд міжнародних практик у сфері реінтеграція ветеранів: міркування щодо воєнного та повоєнного контексту України. ПРООН в Україні. 104 с. file:///C:/Users/Administrator/Downloads/veteransreintegrationreport_-_ukr_-_2023-09-13_upd.pdf
5. Навроцький В.В., Менджул М.В. Кампанія адвокати як інструмент демократичних перетворень / В.В. Навроцький, М.В. Менджул. Ужгород: „Видавництво Олександри Гаркуші”, 2011.
6. Проведення адвокаційних медіа-кампаній: стратегія активних дій. За ред. Е. Шілדз. Фондації відкритого суспільства, 2010. 103 с.
7. Смуш-Кулеша М., Федорова А., Мойса Б. Соціальні права в Україні під час війни: Звіт про оцінку потреб. URL: <https://rm.coe.int/needs-assessment-ua-2/1680a9b408>
8. Lopatina H, Tsybuliak N., Popova A, Bohdanov I., Suchikova Y. University without Walls: Experience of Berdyansk State Pedagogical University during the war. Problems and Perspectives in Management, Volume 21, Special Issue, 2023. P. 1 – 11. (Scopus)
9. Needs assessment handbook. The UN Refugee Agency. 2018. 128 p.
10. Suchikova, Y., Tsybuliak, N., Lopatina, H., Popova, A., Kovachov, S., Hurenko, O., & Bogdanov, I. Is science possible under occupation? Reflection and coping strategy [Special issue]. *Corporate Governance and Organizational Behavior Review*, 2023, 7(2), 314–324. <https://doi.org/10.22495/cgobrv7i2sip10>

14. Інформаційні ресурси

1. Бібліотека БДПУ <http://edu.bdpu.org.ua>
2. Сайт БДПУ <http://bdpu.org.ua>

3. Верховна Рада України. Офіційний сайт (законодавство) <http://zakon4.rada.gov.ua/>
4. Громадські ініціативи України: <https://ngonetwork.org.ua/category/biblioteka/page/2/>